

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **R. V.**, zast. společností GOODWILL PARTNERS, s. r. o., se sídlem U dubu 691/48, Praha 4, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2022, č. j. 2511/22/5200-10422-711919, o námitce podjatosti vznesené žalobcem proti soudcům Městského soudu v Praze rozhodujícím ve věci vedené u tohoto soudu pod sp. zn. 15 Af 2/2022,

t a k t o :

Soudci Městského soudu v Praze Mgr. Martin Kříž, Mgr. Věra Jachurová a Mgr. Bc. Jan Schneeweis **n e j s o u** vyloučení z projednávání a rozhodování věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 15 Af 2/2022.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce prostřednictvím právního zástupce ve věci výše uvedené podal dne 13. 10. 2022 u Městského soudu v Praze (dále „městský soud“) návrh na vyloučení soudce Mgr. Martina Kříže, resp. soudců rozhodujících ve věci výše uvedené. Návrh odůvodnil tím, že Mgr. Martin Kříž provedl některé, z pohledu žalobce, nestandardní úkony ve vztahu ke společnosti GOODWILL PARTNERS s. r. o. a jí před městským soudem zastupovaných subjektů; vznikly tak pochybnosti o nepodjatosti soudce.

[2] V návrhu se uvádí, že třetími osobami byly předány neověřitelné informace směřující zejména k neformální komunikaci či vypovídající o vztazích mezi Mgr. Martinem Křížem a Ing. Václavem Žemličkou, ředitelem Finančního úřadu pro hl. město Prahu, případně třetími osobami, či tvrzený vliv osob stojících v čele Odvolacího finančního ředitelství. Žalobce nespornuje, že soudci žijí v reálném prostředí, což ústí i v méně formální styk mezi aktéry (v podrobnostech citují z rozhodnutí kárného senátu NSS sp. zn. 16 Kss 1/2017, ze dne 24. 5. 2017).

[3] Žalobce tvrdí, že konkrétně senát vedený Mgr. Martinem Křížem - a on sám - nepostupuje obvyklým způsobem, resp. ve věcech u soudu zástupcem žalobce vedených, je jiný postup než u ostatních účastníků řízení či jejich zástupců; žalobce odkazuje např. na posuzování včasnosti předložení plné moci, odmítnutí zpřístupnění CD předložené spolu

s žalobou pro účely znaleckého posudku, dále uvedl, že mimo jiné spisy žalovaným nejsou předkládány v úplnosti, apod.

[4] Za daných okolností navrhuje žalobce rezignovat na ověřování fakticky objektivně neověřitelných tvrzení o údajných osobních vztazích a na případné posuzování jejich charakteru, odchýlit se od judikatury o nemožnosti vyloučení soudce toliko pro právní jistotu či z procesní opatrnosti, a v daném konkrétním případě tak učinit.

[5] Na podporu svých tvrzení žalobce dále v jednotlivostech poukazuje na nestandardní postupy správce daně ve vztahu k němu, např. co se týče doručování apod. Vzhledem k tomu, že tato tvrzení se zcela míjejí s předmětem věci - tvrzená podjatost soudců městského soudu, nepovažuje Nejvyšší správní soud za nutné tuto část argumentace reprodukovat.

[6] K námitce podjatosti se vyjádřili soudci dle rozvrhu práce rozhodující v projednávané věci Mgr. Martin Kříž, Mgr. Věra Jachurová a Mgr. Bc. Jan Schneeweis s tím, že nemají k věci ani účastníkům řízení žádný vztah a není jim známa žádná okolnost, která by mohla jejich nepodjatost zpochybnit. Předseda senátu Mgr. Martin Kříž navíc popřel tvrzené osobní styky s Ing. Václavem Žemličkou, podotkl, že nemá sebemenší vliv na to, jakým způsobem správce daně ve vztahu k žalobci, resp. jeho zástupci, postupuje v řízení, konkr., jakým způsobem mu doručuje. Dále dodal, že námitky stran tvrzené podjatosti ve vztahu k jeho osobě pramení z procesního postupu v projednávaných věcech; takové okolnosti podle § 8 odst. 1 věty třetí s. ř. s. nejsou důvodem pro vyloučení soudce.

[7] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci *„vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“* Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a musí v ní být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

[8] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu plyne, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezaujatosti soudce v konkrétním případě. Jak se k této otázce vyjádřil Ústavní soud, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti; při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být (viz náleze ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 SbNU 429). K vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. náleze ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, N 98/23 SbNU 11).

pokračování

[9] Integrální součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Soudce lze tedy z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz). Zákon přitom výslovně stanoví, že takovým důvodem nemůže být okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[10] Námitka podjatosti vznesená žalobcem vůči soudcům městského soudu nemůže obstát, neboť míří k presumovanému „postupu ... v řízení o projednávané věci“ a k „rozhodování v jiných věcech“, tj. k důvodům, jež podle výslovného znění § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudců z rozhodování jednoznačně být nemohou. Jak Nejvyšší správní soud zjistil z úřední činnosti, pramení námitky zřejmě ze skutečnosti, že rozsudkem NSS ze dne 27. 9. 2022, č. j. 7 Afs 181/2022-35, bylo zrušeno usnesení městského soudu č. j. 15 Af 2/2022-87, ze dne 16. 6. 2022, v němž stejný senát městského soudu odmítl žalobu žalobce z důvodu neprokázání právního zastoupení, což bylo následně Nejvyšším správním soudem shledáno nesprávným.

[11] Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné jiné důvody, které by podjatosti soudců nasvědčovaly. Co se týče osobních vztahů, sám žalobce je staví do roviny neověřených a neověřitelných tvrzení; jinými slovy, jedná se toliko o spekulativní, ničím nepodložená tvrzení; v této rovině nemohou podjatost soudců zcela jistě založit. Otázkou procesního postupu městského soudu v řízení o žalobě se Nejvyšší správní soud může zabývat případně až v řízení o kasační stížnosti (srov. § 103 odst. 1 s. ř. s.); nesouhlas žalobce s procesními postupy soudců městského soudu však nemůže být důvodem jejich podjatosti.

[12] Nejvyšší správní soud neshledal vznesenou námitku podjatosti jmenovaných soudců důvodnou, proto rozhodl, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. prosince 2022

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu